

Jeg synes også, det er vigtigt at konstatere, at der er velvilje i hele Folketinget til at sikre, at private skoler får nogle fornuftige vilkår, og at man også får mulighed for at have en fornuftig SFO-ordning på de private skoler.

For os har det været afgørende som forslagsstillere, at man sikrer de 13 pct. af de danske børn, der går i private skoler, nogle fornuftige vilkår, og også sikrer, at man som almindelige forældre selv har den valgmulighed, om man vil sende dem i folkeskolen, som undertegnede eksempelvis gør, eller om man vil sende dem i privatskoler.

En hel banal sammenligning gør, at det for mange er uoverskueligt økonomisk at sende deres børn i privatskole, fordi SFO-udgifterne kan eksplodere. Og der er det jo altså væsentligt at holde sig for øje, hvad det er for et samfund, vi lever i i dag.

I år 2000 er situationen den, at de fleste forældre begge arbejder ude. Det vil sige, at man må regne med, at børnene ikke bare kan gå hjem, når de får fri fra skole kl. 12-, 1-, 2-stykker, men at de må blive på skolen og deltage i SFO-ordningen. Så langt så godt. Det tilbud skal de private skoler selvfølgelig også kunne levere, og det er meget, meget forskelligt.

Men hvis man vil sikre, at der også er ligestilling på området for de private skoler – og det har jo været Folketingets partiers intention med de refusionsregler, der er i det hele taget – så bør der også gælde det samme for de private skoler. Og det gør der altså ikke i dag.

Hvis vi ser på tallene, kan man jo se, at de private skolars SFO i snit kun får ca. 35 pct. i kompensation i forhold til offentlige skoler, og det er selvfølgelig alt for lidt. Nu er der så heldigvis nogle kommuner, for øvrigt også socialdemokratiske, bl.a. en meget stor en på Fyn, nemlig Odense, som har valgt at ligestille privatskolars SFO med offentlige skolars SFO. Den mulighed har man jo så og kan så også selv finansiere. Det er der kun 10 kommuner, der har valgt, ud af de 275 kommuner, vi har i Danmark. Det her forslag lægger jo så op til, at der bliver en reel ligestilling.

Når vi så kigger på de tilkendegivelser, der har været, har modstanderne af forslagene jo hovedsageligt anført økonomiske argumenter. Økonomiske argumenter, når vi taler om et så vigtigt princip, som at man har mulighed for at sende sine børn i privatskoler og også kunne deltage i en SFO-ordning bagefter. Denne økonomiske diskussion er jo altid interessant, og

alle partier kan jo altid sige, at de kan finansiere det og skaffe pengene til det. Sådan er det jo for ansvarlige partier, det bør det i hvert fald forhåbentlig være. Og der kan så opstå en diskussion om den prioritering.

Men det, en sådan diskussion bør handle om, når man diskuterer et beslutningsforslag, er jo, om man skal have en ligestilling, eller om man ikke skal have en ligestilling. Det skal jo ikke handle om, om pengene skal tages fra helikoptere til Mozambique eller ej, som en ordfører var inde på, men handle om, om man er enig i den intention eller ej. Det er derfor, man diskuterer et sådan beslutningsforslag. Så kommer processen med hensyn til finansiering bagefter.

Og der må jeg jo så konstatere, at de fleste af Folketingets partier er enige i intentionen, men at man af forskellige årsager, i hvert fald for nogle partiers vedkommende, ikke er enig i, at man skal støtte vores beslutningsforslag.

Jeg starter med den socialdemokratiske ordfører, fru Ingrid Rasmussen, som spørger, om Det Konservative Folkeparti er enig i, at de penge ellers ville være gået til undervisning. Til det kan jeg kun sige, at vi vil godt være med til at skaffe nogle ressourcer til undervisningsområdet. Vi har sådan set de sidste tre år i vores finanslovsforslag foreslået mange penge ekstra til hele uddannelsesområdet, fordi vi mener, at uddannelsesområdet er forsømt og trænger til en kraftig vitaminindsprøjtning.

Hvad så med de krav, der skal stilles? Det var Enhedslistens ordfører fornuftigvis også inde på. Det er klart, at hvis der kommer en 100 pct. ligestilling, bør man jo selvfølgelig også kunne stille nogle krav til et arbejdsmiljø, til hvad det er for nogle forhold, der er.

Men det her forslag handler jo ikke om – og det er også henvendt til Frihed 2000's ordfører hr. Tom Behne – at man automatisk skal placere alle privatskolerne på de offentlige skolars niveau. Det handler jo også om, at man kan prioritere, som Frihed 2000's ordfører var inde på, så man kan stille nogle andre krav, også til de offentlige skolars SFO, så man kan nærme sig hinanden mere. Det kan så også godt betyde, at de offentlige skolars SFO skal lidt ned i normering og lidt ned i de beløb, de får, så der bare kommer en ligestilling. Det er det, hele princippet handler om.

CD's ordførers holdning var også meget bombastisk. Jeg læste og hørte den nærmest, som om man ikke var særlig interesseret i de private skoler. Det er selvfølgelig også en hold-